

- [Család](#)
- [Emlékek](#)
- [Helyszínek](#)
- [Osztálytársak](#)
- [Fotógaléria](#)

WEISZ KATALIN

Medgyesi Ivánné (1929. nov. 19. - 2011. január 8.)

Foglalkozása: gyógypedagógus

Évfolyam: [1936-40-ig](#) járt a Zichy utcába. ([Osztálynévsorok 5, 5A](#))

„Hogyha a szüleim éjszaka rádiót hallgattak, és már az ágyban fekvé éjféltkor meghallottam a Himnuszt, mindjárt fölkeltem, és vigyázzba álltam.”

TESTVÉREI: [Steiner Lajos](#) , meghalt a vészkorszakban. Steiner **Károly** túlélte a háborút, fia: [Steiner Endre](#)

, Steiner

Elemér

,

Margit

visszajöttek. Elemér 1938-ban emigrált Ausztráliába. Steiner

Sándor

korábban meghalt. A hat testvér közül egy meghalt a vészidőszakban, egy korábban meghalt, négyen megmenekültek.

APJA: **Weisz József**, Sachsenhausenben halt meg.

Testvérei: **Weisz Imre**, a vészidőszakban agyonlőtték. **Margit**: őt deportálták, meghalt. **Weisz Feri**

,
Annus

életben maradtak. Az öt testvér közül hárman meghaltak a vészidőszakban.

APAI NAGYAPJA: **Weisz Kálmán**

APAI NAGYANYJA: **Krausz Regina**

ANYJA: **Steiner Sári**

ANYAI NAGYAPJA: **Steiner József**

ANYAI NAGYANYJA: **Krausz Ilona**

A család a Lajos utca 146-148. szám alatt, Stern közjegyző házában lakott.

A Pacsirtamező 60. szám alatt volt fűszerüzletük a háború előtt.

Tanár

ok, iskola, épület

A tanárok közül Ibolykát és Vándort is szerettem. Az egész iskoláról kellemes emlék él bennem. Az udvaron volt egy kiszögellés, ott 'Adj király katonát' játszottunk. Ritkaság volt akkoriban, a háború előtt a koedukált iskola, a zsidó iskoláknál különösen, mert ott különválasztották a fiúkat és a lányokat. Unikum volt az iskolánk, és mindenféle vad játékokra adott alkalmat. Jól éreztük magunkat.

Az udvaron hátul volt egy kis lakás, ott lakott a Bokor néni és a Bokor bácsi. Gondnokok voltak, minden évben kimeszelték az iskolát, mire ősszel visszamentünk, minden gyönyörű tiszta volt. Télen vaskályhákban szénnel fűtöttek. Nagyon szerettük mindkettőjüket. Én többször csináltam kis műbalhét, hogy fáj a hasam, ez a bajom, az a bajom, akkor a Bokor bácsi hazakísért apám fűszerüzletéhez a Pacsirtamező út 60-ba. Bokor bácsi boldog volt, mert mindig kapott valamit az üzletből. Lampell Lali vitte a táskámat, és ő is kapott két almát.

Az emeleten volt a díszterem, ott lakott Weisz igazgató a feleségével és két lányával.

A negyedik elemi végén búcsúbeszédet tartottam. Weisz Béla igazgató pusztát adott. Úgy szerettem őt, hogy egy hétig nem mostam meg az arcomat azon a helyen.

Magyar és zsidó ünnepek, kettős identitás

Egyszer {yootooltip title=[**chanukakor**] width=[300]}**Hánukká (chanuka): „avatás”**.

Örömnép annak emlékére, hogy a Makkabeusok i. e. 165-ben visszafoglalták a Szentélyt a szír hódítóktól, és azt ismét felavatták. Noha ehhez csak egyetlen napra elegendő szent olajat találtak, ez csoda folytán elégnék bizonyult nyolc napra.{/yootooltip} gyerekzsúrt tartottam.

Kovács Mari trenderli ruhát viselt, megpörgették, mire ő bependerült a terembe.

Megajándékoztuk egymást, magyarul énekeltük a chanukai éneket, a {yootooltip title=[„

Maous zur

”] width=[300]}

Máóó cúr j'súátí: „Erősségem, menedékem szirtje”

. Hánukkái dal. Az ünnep nyolc napján a gyertyák meggyújtása után éneklük a templomokban és

otthon. (Lásd: hánukká){/yootooltip}-t. A díszteremben {yootooltip title=[

púrím

] width=[300]}

Púrím: „sors ünnepe”

. Örömnép az Eszter könyvében leírt eset emlékére, melynek során a perzsa fogság idején a gonosz Hámánnak a zsidóság elleni ármánykodása megghiúsult.{/yootooltip} bált rendeztek, és többször is eljátszottuk Eszter történetét. Mindig nagyon izgultunk, és mindig nagyon sikerült, megdicsértek bennünket.

Magyar népviseletünk is volt, sujtásos „bojkabát” (bocskai kabát). Büszkén viseltem.

Minden délben elmondták: „Ezek a harangok Nándorfehérvárra emlékeztetnek, most is harcban áll Magyarország”. Március 15-én pártát viseltünk a fejünkön, a pártára búzavirágok voltak tűzdelve.

Himnusz

Hogyha a szüleim éjszaka rádiót hallgattak, és már az ágyban fekvé éjféltkor meghallottam a Himnuszt, mindjárt fölkeltem, és vigyázzba álltam.

A zsinagóga régen

A zsinagóga be volt kerítve. Ott rendetlenkedtünk az udvaron. Nagyünnepeken a nagymamám úgy ült a zsinagógában, mint egy királynő. Körülötte a menyei és a lányai. Én a háború után az egyik {yootooltip title=[

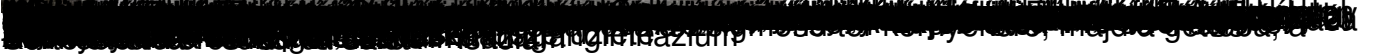
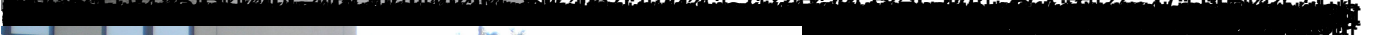
kól nidré]

width=[300]}

Kól nidré: „Minden fogadalom..

”. Ima, amelyet jóm kippúr (az engesztelés napjának) előestéjén énekelnek, fogadalom és eskü feloldásáért. (Lásd: jóm kippúr){/yootooltip} alkalmával (ez az egyetlen ünnep, amikor zsinagógába megyek) elmentem egyedül a Frankel zsinagógába, ahol Gálosi Elemér megjegyezte: - Katikám! Hát maga itt ül egyedül? A nagymamája úgy ült a zsinagógában, mint egy királynő a családjával.

Anyám, velem ellentétben, imádott öltözködni egészen a halála napjáig. Mások mondták, hogy esemény volt, amikor anyám nagy ünnepeken bevonult az új toalettjében a templomba. Isten őrizz, nem lehetett két egymás utáni évben ugyanabban a ruhában megjelenni.

144A. A Steiner család (Steiner Árpád, Steiner Katalin) (Steiner Árpád született 1906. május 11. Steiner Katalin született 1906. május 11.)

185. Óbuda, Zselételep, 1937-38, 2. osztály (Menczelsz Václav, Simai György)